

*madarak szárnya, gyíkok szép szerelme,
pisztrángok pikkelyén a villanat.*

*Maradj velünk, barátom, verseiddel,
s erősítsd meg az elszánást szívünkben,
hogy a szépért élni, halni érdemes!
Nyugtoddban is éld vissza sok nagy álmod,
pisztrángos, fenyő-balzsamos ifjúságod...
Vigasztalódást csak ebben keress!*

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Utazás után a Bacchus borozóban

Románc

*Kék az ég ott, mint az írka,
Mindig szél fúj, mindig nyitva —
Mennyi ének s mégis üres,
Üres, pedig számárfüles.*

*Felleg lánca lecsörren,
Eltűnik homokföldben.*

*Gyertya égjen virág helyett,
Magad mellett szoríts helyet —
Sirathatnám, mit megbántam,
Nincs kanóc a gyertyaszálban.*

*Mért utaztam Ahonba,
Vissza megint Ahonra?*

*Ez a kocsmá mindig veres,
Bűn és önvád minket keres —
Dől ránk a vér, meleg alkony,
Vakolatlan téglafalról.*

*Nappal a hold föl nem ér,
Vörös borral a fehér.*

*Gondoltál-e szerelemre?
Nem is tudod, itt az este —*

Ha megérett országalmád,
Jogaromért nékem adnád.

Tudod-e, hány megye?
István király tudta-e?

Szél a fák közt szalagot húz,
Nem pántlika, bitumenút —
Szalagnak is futószalag,
Ki szembefut, helyén marad.

El is út meg hely is út —
Így úznek tanyát s falut.

Egy a szememben a világ,
Fél szememben fél a világ —
A két szemem világ gödre,
Hálót radar szó fölötte.

Fél világ, egy világ —
Nem látja a másikat.

Gyertya égjen virág helyett,
Magad mellett szoríts helyet —
Már kívülrünk múlik a nap,
Elmozdulnak, lásd, a szavak.

Szívütésem mind levél,
Végül az ősz csak elér.

Utam lábdadogva rovom,
Papíroson gép a botom —
Ki lép havas csöndbe önként
Kitaposni új szóösvényt?

Biztos irány a kényszer,
Hazáig már nem érsz el.

Ez a kocsmá mindig veres,
Bűn és önvád minket keres —
Gondoltál-e szerelemre?
Nem is tudod, itt az este.

Nappal a hold föl nem ér,
Vörös borral a fehér.

Emberét az emlékezet,

*Forgat a szél múltat s jelent —
Fejedelmi karddal játszott
A kiskanász; üt-e pártot?*

*Geszteréd, Geszteréd —
Túrásnyira ezer év!*

*Egy a szememben a világ,
Fél szememben fél a világ —
A két szemem világ gödre,
Omló fala minket főd be.*

*Fél világ, egy világ —
Nem látja a másikat.*

*Méregperzselt alkonyéden,
Almáskerten bűn és szégyen —
Messze kijött, áll a táj ott,
Türelmesen az akácok.*

*Rejtett erő s gyöngeség,
Törhetetlen bölcsesség.*

*Gyertya égjen virág helyett,
Magad mellett szoríts helyet —
Sirathatnám, mit megbántam,
Nincs kanóc a gyertyaszálban.*

*Mért utaztam Ahonba,
Vissza megint Ahonra?*

*Kék az ég ott, mint az irka,
Mindig szél fúj, mindig nyitva —
Mennyi ének s mégis üres,
Üres, pedig számárfüles.*

*Felleg lánca lecsörren,
Eltűnik homokföldben.*